

kan foretages rådighedsberøvelse, svarer til betænkningssudkastets § 15, stk. 4.

De foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 16, stk. 3, svarer i realiteten til betænkningssudkastets § 15, stk. 2, 2. og 3. pkt. Ved udformningen af bestemmelsen i 1. pkt. har justitsministeriet søgt at tydeliggøre, at hovedreglen i § 16, stk. 2, om forbud mod rådighedsberøvelse under betalingsstandsningen ikke er til hinder for, at en udlægshaver foretager de sikringsakter, som efter lovgivningen må iagttages, for at udlægshaveren nyder prioritetsbeskyttelse over for skyldnerens aftaleerhververe og retsforfølgende kreditorer, hvis betalingsstandsningen ophører uden at blive efterfulgt af en konkurs. Den foreslåede regel om udlæg i fordringer er derfor formuleret som en generel henvisning til retsplejelovens § 523, stk. 2-4. Der tilsigtes ikke nogen realitetsforskel i forhold til udvalgets lovudkast.

Lovforslagets § 16, stk. 4, svarer til lovudkastet i betænkning nr. 983 (§ 15, stk. 3).

Til § 16 a

Efter lovforslagets § 16 vil der i modsætning til efter betænkningssudkastet som udgangspunkt kunne foretages udlæg eller rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs. Den foreslåede bestemmelse i § 16 a, stk. 1, indebærer imidlertid, at skifteretten – efter begæring fra skyldneren og tilsynet – efter en konkret vurdering kan bestemme, at der ikke skal kunne foretages udlæg eller rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af de omhandlede pantefordringer, såfremt det må anses for nødvendigt af hensyn til betalingsstandsningens formål.

Den foreslåede ordning tager sigte på at tilgode-se hensynet til skyldnerens interesse i at søge opnået en ordning med samtlige kreditorer i forbindelse med betalingsstandsningen. Med henblik herpå vil det efter omstændighederne kunne være rimeligt, at også fordringshavere, som har uomstødelige panterrettigheder i skyldnerens aktiver, afskæres fra at kunne foretage de nævnte retsskridt. Justitsministeriet har ikke ment, at fordringshavere, som har uomstødelige panterrettigheder – således som det er tilfældet efter betænkningssudkastet – generelt bør være udelukket fra at få foretaget udlæg m.v. Justitsministeriet har derimod fundet det mest hensigtsmæssigt, at det overlades til skifteretten i det enkelte tilfælde at træffe bestemmelse om, hvorvidt foretagelse af de omhandlede retsskridt

bør udelukkes af hensyn til betalingsstandsningens formål.

Træffer skifteretten bestemmelse om, at der ikke skal kunne foretages udlæg eller rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse for uomstødelige pantefordringer, skal skyldneren efter lovforslagets § 16 a, stk. 2, som et modstykke hertil betale (fremtidige) løbende ydelser på de nævnte pantefordringer, efterhånden som de forfalder. Der tænkes herved på terminsydelse m.v., som fremgår af det tinglyste pantebrev, og som panthaveren derfor har en kvalificeret forventning om at modtage. Med henblik på betalingen af ydelser, som forfalder under betalingsstandsningen, kan skifteretten bestemme, at skyldneren med passende mellemrum skal indbetale nærmere fastsatte beløb på en særskilt konto i bank eller sparekasse (en terminskonto), jfr. lovforslagets § 16 a, stk. 2, 2. pkt. Efter den foreslåede bestemmelse i § 16 a, stk. 2, 3. pkt., skal tilsynet afgive indberetning til skifteretten, såfremt indbetaling ikke er sket til bank eller sparekasse senest 7 dage efter den betalingsfrist, der er fastsat af skifteretten. Skifteretten kan i så fald bl.a. træffe bestemmelse om, at der skal kunne foretages udlæg m.v., eller efter omstændighederne om ophør af betalingsstandsningen. Det skal i øvrigt i den forbindelse fremhæves, at indestændet på kontoen efter lovforslaget forudsættes at tilhøre skyldneren, indtil betaling sker til de pågældende panthavere.

Efter lovforslagets § 16 a, stk. 3, kan skifteretten bestemme, at skyldneren ikke skal betale ydelser på bestemte pantefordringer, som ikke kan forventes dækket af pantet. En sådan bestemmelse bør (kun) træffes, hvis det efter de foreliggende oplysninger, eventuelt en sagkyndig vurdering, må anses for klart, at der ikke vil blive dækning til de pågældende pantefordringer på en eventuel tvangsauktion.

Den af justitsministeriet foreslåede ordning har visse lighedspunkter med den ordning, som er foreslået i § 15, stk. 5, i betalingsstandsningssudvalgets lovudkast. I modsætning til betænkningssudkastet er de foreslåede regler i lovforslagets § 16 a, stk. 2-3, imidlertid begrænset til kun at angå pantefordringer, som ikke ville kunne omstødes i tilfælde af konkurs. Justitsministeriet har endvidere fundet det rettest, at ordningen med vederlag til panthavere udformes således, at skyldnerens betalinger sættes i forhold til de i fremtiden forfaldende løbende ydelser og ikke – som efter forslaget i betænkningen – i forhold til den vanskeligt beregnelige brugsværdi, som for skyldneren er knyttet til det pågældende aktiv.